

[Nielsen Mann.]

som er i allerhøjeste Grad kapitalfattige, er det vist ikke nødvendigt at sige.

Jeg anbefaler Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Korsgaard: Det er allerede sagt af de to foregaaende Talere, at Byggeomkostningerne Landet over er steget meget, og det er derfor naturligt og nødvendigt, at de Beløb, der hidtil er stillet til Raadighed — ikke alene det samlede Beløb, der har været Tale om, men ogsaa det Beløb, der er stillet til Raadighed for den enkelte, bliver forhøjet. Dette kan mit Parti fuldt ud billige.

Det Krav, der har været stillet i den tidligere Lov om, at den, der vilde bygge, skulde eje $\frac{1}{10}$ af det Beløb, som han vilde bygge for, er man gaaet bort fra her. Om dette er heldigt, skal jeg ikke udtale mig om, men efter min Mening var det nu et godt Princip, at den, der vilde bygge, selv havde en lille Smule at bygge for, ligesom det er et godt Princip, at den, der vil købe en Ejendom, har en lille Smule at købe for. At man under de nuværende Forhold gaar bort herfra, skal jeg ikke indvende meget imod; jeg synes altsaa blot, det er et godt Princip, man her forlader. Jeg hilser derfor med Tilfredshed den Bestemmelse, der er sat ind i Lovforslaget om, at den ugifte, som vil bygge, vedblivende skal eje en Tiendedel af det Beløb, han agter at bygge for.

Der er imidlertid en anden Side af Lovforslaget, som jeg ikke er saa glad for. Det blev sagt for et Øjeblik siden af Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, at det glædede ham, at der kunde blive forøget Byggevirksomhed, og jeg vil gerne i den Anledning udtale min Glæde over, at der i Loven af 30. Oktober 1940 blev indsat en Paragraf, hvorefter ogsaa Ejere af Landbrugsejendomme kunde bygge efter Loven og derved være med til at fremme Beskæftigelsen. Som det foreliggende Lovforslag er affattet, kan jeg imidlertid ikke se andet, end at der sker en Forykkelse af Forholdet mellem Arbejderne og Ejerne, Arbejdsgiverne, om jeg saa maa kalde dem, idet Arbejderne faar en Del af Laanet rentefrit, hvorimod den Ejer af en Landbrugsejendom, som agter at opføre Arbejderboliger, ikke kan faa nogen Del af Laanet rentefrit. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke mener, dette er forkert, for lige saa vel som det er nyttigt, at Arbejdere sætter Byggearbejder i Gang, er det dog ogsaa nyttigt, at Ejere af Land-

brugsejendomme, Arbejdsgivere, sætter Byggearbejder i Gang.

Jeg ved nok, at det sidste Sommer knob med at faa Haandværkere paa Landet, fordi der som Følge af Reparationslovens Tilskud var sat uhyre mange Reparationsarbejder i Gang, men denne Lov er jo ikke blevet fornyet; der er altsaa ikke Plads for nye Ansøgninger, og da mange af de Arbejder, der blev bevilget Tilskud til, nu er færdige, vil jeg tro, at Haandværkerne paa Landet vil faa Brug for nye Arbejder i den kommende Sommer. Der vil sikkert ikke blive nær saa meget Arbejde paa Landet, som der har været i Sommeren 1941. Jeg tror derfor ogsaa, der af rent beskæftigelsesmæssige Grunde kan være Brug for, at der bliver bygget et stort Antal Arbejderboliger til næste Sommer, og man kan kun glæde sig over, at Arbejderne kommer til at bo i gode Boliger, hvad enten det er deres egne eller de er udlejet af andre. Det, jeg altsaa gerne vil bede den højtærede Minister overveje, er, om der ikke ogsaa burde gives Ejere af Landbrugsejendomme, som agter at opføre Arbejderboliger, Rentefrihed for en Del af Laanet.

Nu er der selvfølgelig mange, der vil sige til mig: Nu er du jo igen ude efter at faa Tilskud til Landejendomme. Nej, det er jeg ikke; for den, der lejer et Hus, skal jo give en vis Leje, og Ejeren kan forlange Renterne af det Laan, der er i Huset, dækket af Lejen. Hvis Ejeren faar mindre Renteudgift, kan han imidlertid udleje Huset billigere, og jeg mener, det med Rimelighed kunde forlanges af ham, at han lejede Huset ud billigere, naar han fik Rentenedsættelse, saa at Rentenedsættelsen i Virkeligheden kom Lejerne, Arbejderne, til gode.

Jeg har gjort disse Bemærkninger, fordi jeg, som sagt, var tilfreds med Loven af 30. Oktober 1940, men er bange for, at denne Lovgivning bliver illusorisk i Sommeren 1942, hvis det foreliggende Lovforslag ikke ændres i den af mig ønskede Retning. Jeg vil derfor gerne have Lov til i et Udvalg at tage disse Tanker op til Drøftelse, og jeg vil haabe, at den højtærede Landbrugsminister ogsaa mener, der kan være Grund til at overveje netop dette Spørgsmaal.

Oluf Johansen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Fremme og Vedtagelse her i Tinget.

Der kunde være forskellige Ting at